

Balatrebs (S. Hage), vide vi omtrent, hvor vi befinde os. Det er rigtig, hvad der siges, at der faaer man Meninger rent ud af Bøsen. Særlig naar der er Tale om, at Staten skal træde til med Hensyn til sociale Die-med, saa ryfter altid det ærede Medlem; saa er han overordentlig bange for, at Staten skal komme til at lide derunder. Det er ikke alene det Formaal, det dreier sig om her i Dag; men det er overalt. Jeg har nok hørt, at det ærede Medlem i Dag var meget besjælet for en Alderdomsforsørgelse; vi ville forhaabentlig inden ret lang Tid faae at se, hvorvidt denne store Interesse strækker sig, naar vi endelig faae Løven om Alderdomsforsørgelse for. Men jeg har lagt Mærke til, at hver Gang der tales om Staten, og hvad Staten besatter sig med, saa hører man i det Uendelige, at de Jernbaner er noget Forsærdeligt, som Staten har at besatte sig med, og at de forrente sig ikke som private Forsørgender. Jeg tror, at naar det ærede Medlem ser saaledes paa Sagen, er det, fordi han har et underligt Syn paa Staten og Statskassen, jeg tror ikke, at han rigtig forstaaer, hvorfor og af hvem de Midler ere tilveiebragte i Statskassen, og jeg tror ikke, at han har den rigtige Opfattelse af, hvad disse Midler bør bruges til. Det forekommer mig, at det, som gaar gjennem hans Anskuelse, er dette, at det er kun til et Gæst, det skal bruges, nemlig til Militarismen, til Militærvesenets Udvikling. Der er det ærede Medlem aldrig bange for, at Staten skal komme til at lide. (Ufbrudelse af S. Hage). Ja, jeg synes aldrig, jeg har hørt det; men det skulde glæde mig, om jeg ogsaa skulde faae det at høre, naar vi komme til at omtale det. Jeg tror, at Statsmidlerne ere tilveiebragte af hele Folket, og at det, det dreier sig om at bruge Midlerne til, er til at gavne hele Folket med paa den bedst mulige Maade. Naar vi altsaa faae fat paa et Samfundsspørgsmaal, en Samfundsopgave som Sygepleien, forekommer det mig ikke, at der er nogensomhelst Grund til saa meget at paaberaabe sig, at Statskassen vil komme til at lide derunder. Det er dog givet, at hvis Samfundet indeholder nogen Kjærne og er i Besiddelse af nogen Velstand, er det den letteste Sag af Verden at faae Penge tilveiebragte af Samfundet igjen, naar kun de Midler, der gaa ud af Statskassen, blive anvendte til Gavn for Samfundsborgerne og til Forbedring af deres Naar. Det ærede Medlem behøver heller ikke at være bange for, at der ikke skal komme Penge nok i Statskassen, naar vi kun ville søge dem, hvor de ere; men det er maaske det, det ærede Medlem ikke vil være med til. Det ærede Medlem fremdrog — og det skulde vel sag-

tenis være et Bevis paa, at der ikke var Beredvillighed hos de mindre heldig stillede Borgere i Samfundet til at hjælpe sig selv — en Institution i Frederiksborg Amt. Han oplyste ikke, hvorledes denne Kasse eller Forening i Virkeligheden var bageret, han sagde kun, at der ikke var en eneste Arbejder udenfor dem, hvis Husbønder havde ladet dem gaa ind i Kassen, der havde indmeldt sig deri. Jeg antager, at det vidner om, at denne Kasse eller Forening maa være meget daarlig ordnet, det tror jeg er Grunden; men for at vide Bested i den Retning maa man dog kjende dens Grundprinciper og vide, hvorledes den er ordnet. Det skulde dog være mærkeligt, om de netop nebe i Frederiksborg Amt skulde være saa utilbøielige til at hjælpe sig selv. (S. Hage: Det gjælder om hele Landet.) Vi tale nu foreløbig om Frederiksborg Amt, det var det, der blev omtalt af det ærede Medlem, og jeg kan ikke antage, at det er værre der end alle andre Steder, det kan jo imidlertid ogsaa være, at de ere saa daarlig stillede i Frederiksborg Amt, at de ikke kunne gaa ind i en saadan Kasse, det har det ærede Medlem ogsaa glemt at fortælle os. Det skulde være mærkværdigt, om de ikke vilde gaa derind, fordi de ikke ville hjælpe sig selv; Grunden maa dog snarere være, at Kassen er daarlig indrettet, eller at de ikke have Naad dertil; men det skulde det ærede Medlem have oplyst os om, saa kunde vi have faaet nogen Mening ud deraf. Det ærede Medlem mente ogsaa, at det var et overordentligt stort Tilskud, som Statskassen skulde give ifølge den fra Landsthinget oversendte Lov. Det kan se meget godt ud, og jeg indrømmer, at det kan beløbe sig til $\frac{1}{3}$ af Kontingentet; men hvad nytter det, naar der er en Faktor ved Sygekasserne, som vil opsluge hele det Beløb, der er Tale om, og det er Lægerne. Det ærede Medlem var ikke tilstede i Gaar og hørte derfor ikke de Udtalelser, der faldt vedrørende Lægerne. Mange mente ganske vist, at Lægerne vedblivende vilde boie sig for Forholdene og vilde indse, at Sygekasserne ikke kunne betale dem tilstrækkelig. Jeg tror nu ikke, at Lægerne ville det, og det af den Grund, at de ikke kunne. Hvis Sygekasserne faae det Omfang, som man vil ønske, naar det Offentlige træder til, vil det saa meget ramme Lægernes private Praxis, at Lægerne umulig vedblivende kunne offre sig for Sygekasserne, som de have gjort til Dato. Jeg kan give et Exempel i den Retning. Det blev meddelt mig i Gaar Aftes, at en Forerings Læger her i Kjøbenhavn, jeg kan nævne den, det er Mursvendeforeningen, som er udgaaet fra det gamle Laug, have skriftlig